سُوْرَةُ
یٰسٓ

پښتو منظومه ترجمه

مترجم

مولانا احمد علی مردانی
فاضل جامعه بنوری ٹاؤن کراچی

Ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

بِسْمِ اللّٰهِ	له نامي شورو کومه د الله نه
الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ	رحم کولو والا، زيات دے مهربانه
يٰسٓ ● وَالْقُرْاٰنِ الْحَكِيْمِ ●	اے يٰسينه ! په قراٰن (زما) قسم دے
اِنَّكَ لَمِنَ الْمُرْسَلِيْنَ ●	رسولانو کښي ستا ذات (ددې عالَم) دے
عَلٰى صِرَاطٍ مُّسْتَقِيْمٍ ●	داسې لار باندې ئې ده ښۀ برابره
تَنْزِيْلَ الْعَزِيْزِ الرَّحِيْمِ ●	نازل کړې ده عزيز رحيم (بهتره)
لِتُنْذِرَ قَوْمًا	دې دَپاره هغه قوم کړې خبردار
مَّآ اُنْذِرَ اٰبَآؤُهُمْ	چې ئې نه دې يريدلې ،نيکۀ پلار
فَهُمْ	هغه تول په جمع (دلته په هر در)
غٰفِلُوْنَ ●	غافلان دی (تول اُودۀ له ربّ اکبر)
لَقَدْ حَقَّ الْقَوْلُ	پوره شوې حکم اَمر (دَ مولا) دے
عَلٰٓى اَكْثَرِهِمْ	په اکثرو زياتو خلقو (داسې دا دے)
فَهُمْ	نو دوی څومره چې دی (دلته په جهان)
لَا يُؤْمِنُوْنَ ●	قبلوُنکی نه دی يو هم دَايمان
اِنَّا جَعَلْنَا فِيْٓ اَعْنَاقِهِمْ اَغْلٰلًا	په څټونو کښې مونږ طوق دوی له اچولے
فَهِيَ اِلَى الْاَذْقَانِ فَهُمْ مُّقْمَحُوْنَ ●	دا ترځنو، نوسرنۀ شی خکته کولے
وَجَعَلْنَا مِنْۢ بَيْنِ اَيْدِيْهِمْ سَدًّا	اوديوال کړۀ ، مونږ ئې مخې ته تيار
وَّمِنْ خَلْفِهِمْ سَدًّا	اوشته روستو (بل) ديوال ئې دَحصار
فَاَغْشَيْنٰهُمْ	مونږه دوی کړل ، په پرده کښې سراسر
فَهُمْ لَا يُبْصِرُوْنَ ●	نو دوی نۀ دی څۀ ليدونکی په نظر
وَسَوَآءٌ	(اے رسوله ! ﷺ ستا دَ پاره) برابر دی
عَلَيْهِمْ ءَاَنْذَرْتَهُمْ	يروُل دا (کفاران چې ستا په در دی)
اَمْ لَمْ تُنْذِرْهُمْ	نۀ يروُل (چې له ازله دی منکره)
لَا يُؤْمِنُوْنَ ●	نه راوړونکی دَ ايمان دی (پيغمبره ﷺ!)
اِنَّمَا تُنْذِرُ	بيشك ته شے يرولې (په جهان)

(c) ketabton.com: The Digital Library

مَنِ اتَّبَعَ الذِّكْرَ	پیروی چې کړی دَ ذکر کوم انسان
وَخَشِيَ الرَّحْمٰنَ بِالْغَيْبِ	او رحمٰن نه پټ په پټه ښۀ یریږی
فَبَشِّرْهُ	زیرې ورکړۀ ورته (داسې چې جوړیږی)
بِمَغْفِرَةٍ	دَ بخشش (په هر مقام) دَ مغفرت
وَأَجْرٍ كَرِيمٍ ●	اوثواب (ورله هم شته ډیر) دَعزت
إِنَّا نَحْنُ نُحْيِ الْمَوْتَىٰ	بس یُو مونږ ژوندې کوُنکې هریو مړے
وَنَكْتُبُ مَا قَدَّمُوا	اولیکوُنکې یوُ، چې دُوی دی مخکښې کړے
وَآثَارَهُمْ	اوتهول وروستو ،دَدُوی پاتې هر اثر
وَكُلَّ شَيْءٍ	او (هم دغه رنګې) هر څیز برابر
أَحْصَيْنَاهُ	مونږ هغه هرڅۀ شمیرلی (په حساب کښې)
فِي إِمَامٍ مُبِينٍ ●	(محفوظ هغه تهول دی) ښه ښکاره کتاب کښې
وَاضْرِبْ لَهُمْ مَثَلًا أَصْحَابَ الْقَرْيَةِ	مثال ورکړه دَهغوی چې وو دکلی
إِذْ جَاءَهَا الْمُرْسَلُونَ ●	چې هغوی ته کله راغلل ورلیږلی
إِذْ أَرْسَلْنَا إِلَيْهِمُ	دُوی ته مونږ، چې اُولیږل ،هغه ساعت
اثْنَيْنِ	دوه کسان (پیغمبران دَهدایت)
فَكَذَّبُوهُمَا	نودُوی اُکنهل ،بیا دواړه دروغژن
فَعَزَّزْنَا بِثَالِثٍ	مونږ طاقت ورله بیا، ورکړۀ پۀ دریم تن
فَقَالُوا	تهول په جمع شول ګویا (په دې بیان)
إِنَّا إِلَيْكُمْ مُرْسَلُونَ ●	تاسو ته یُو ،رالیږلی رسولان
قَالُوا مَا أَنْتُمْ إِلَّا بَشَرٌ مِثْلُنَا	شول ګویا چې تاسو ئې زمونږ په شان
- - - - - - - - - -	لکه څنګه چې مونږ یُو تهول انسانان
وَمَا أَنْزَلَ الرَّحْمٰنُ مِنْ شَيْءٍ	اوڅۀ نۀ دی نازل کړی ذات رحمن
إِنْ أَنْتُمْ إِلَّا تَكْذِبُونَ ●	تاسو تهول ئې دروغژن په (خپل) بیان

(c) ketabton.com: The Digital Library

قَالُوْا رَبُّنَا — شول گویا، چې زمونږ رب پروردیګار

يَعْلَمُ — (دَهر څه نه) ، هغه ښۀ دې، خبردار

اِنَّآ اِلَيْكُمْ لَمُرْسَلُوْنَ ● — دا چې مونږ یو تاسو ته پیغمبران

وَمَا عَلَيْنَآ اِلَّا الْبَلٰغُ الْمُبِيْنُ ● — اوپه مونږ دی رَسوُول رښا بیان

قَالُوْٓا اِنَّا تَطَيَّرْنَا بِكُمْ — هغوی اُووې چې ئې تاسو ،مونږ له بد

لَئِنْ لَّمْ تَنْتَهُوْا — اوکۀ منې چرته نشوې(دَخپل حد)

لَنَرْجُمَنَّكُمْ — مونږ به تاسو کړو په کانو ،تهول ختم

وَلَيَمَسَّنَّكُمْ مِّنَّا عَذَابٌ اَلِيْمٌ ● — اوعذاب کښې به راګیر شې دَاَلُمُ

قَالُوْا طَآئِرُكُمْ مَّعَكُمْ — هغوی اُووې ،چې په خپله ،تهول ئې بد

اَئِنْ ذُكِّرْتُمْ — وُلې شوې نصیحت (ددې حسد)؟

بَلْ اَنْتُمْ قَوْمٌ مُّسْرِفُوْنَ ● — بلکه تاسو خلق اُوتي ئې دَحد نه

وَجَآءَ مِنْ اَقْصَا الْمَدِيْنَةِ رَجُلٌ — اویو کس راغې د ښار طرف سرحد نه

يَّسْعٰى قَالَ — ښه په منډه منډه ،(دا ئې) کړۀ بیان

يٰقَوْمِ اتَّبِعُوا الْمُرْسَلِيْنَ ● — اُومنې ،قوم زما ! پیغمبران

اتَّبِعُوْا مَنْ لَّا يَسْـَٔلُكُمْ اَجْرًا — اُومنې ، ستاسو نه غواړی نه قیمت

وَّهُمْ مُّهْتَدُوْنَ ● — او دُوی دی ،په نیغه لار،دَهدایت

وَمَا لِيَ لَآ اَعْبُدُ — اوزۀ وُلې به ئې نۀ کړم عبادت

الَّذِيْ فَطَرَنِيْ — پیدا کړې ئې زما وجود صورت

وَاِلَيْهِ تُرْجَعُوْنَ ● — او آخر واپس کیدل دی ورته بیا

ءَاَتَّخِذُ مِنْ دُوْنِهٖٓ اٰلِهَةً — پس له دې نه بل څنګ اُنیوم اٰله

اِنْ يُّرِدْنِ الرَّحْمٰنُ بِضُرٍّ — که رحمٰن راکوی ماته څۀ نقصان

لَّا تُغْنِ عَنِّيْ شَفَاعَتُهُمْ شَيْـًٔا — نه راکوی فائده ماله ئې بیان

وَّلَا يُنْقِذُوْنِ ● — اونه ما شی خلاصولې (په قیامت کښې)

(c) ketabton.com: The Digital Library

إِنِّيٓ إِذًا لَّفِي ضَلَٰلٖ مُّبِينٍ ●	نو زه شم به ښه ښکاره په ضلالت کښې
إِنِّيٓ ءَامَنتُ بِرَبِّكُمۡ	ما اوُرِي دے، په ربّ ستاسو ایمان
فَٱسۡمَعُونِ ●	نو زما خبره واورئ (په ښهٔ شان)
قِيلَ ٱدۡخُلِ ٱلۡجَنَّةَ	حُکم اُشوُلو داخل شه په جنت کښې
قَالَ يَٰلَيۡتَ	په افسوس سره ګویا شو (دې راحت کښې)
قَوۡمِي يَعۡلَمُونَ ●	زما قوم ته (چې) معلوم شی دا خبر
بِمَا غَفَرَ لِي رَبِّي	په څه وجه خپل ربّ معاف کړم سراسر
وَجَعَلَنِي مِنَ ٱلۡمُكۡرَمِينَ ●	اوپښ دلښ کس ے،شمار کرم،دَعزت
وَمَآ أَنزَلۡنَا	اونښ مونړښ دے لیرلے،(حښ طاقت)
عَلَىٰ قَوۡمِهِۦ مِنۢ بَعۡدِهِۦ مِن جُندٖ	هغے قوم تښ پس ،ددغے نښ لسکر
مِّنَ ٱلسَّمَآءِ	دَاسمانښ(رالیرلے برابر)
وَمَا كُنَّا مُنزِلِينَ ●	اونه مونږ یُو رالیږونکی(دغه شان)
إِن كَانَتۡ إِلَّا صَيۡحَةٗ وَٰحِدَةٗ فَإِذَا هُمۡ خَٰمِدُونَ ●	په یَو چغه ،باندې مړه شول (ټول کسان)
يَٰحَسۡرَةً عَلَى ٱلۡعِبَادِۚ	ډیر افسوس دے (ډیر افسوس)په بندیګانو
مَا يَأۡتِيهِم مِّن رَّسُولٍ إِلَّا	ورته راغے چې رسول (له رسولانو)
كَانُواْ بِهِۦ يَسۡتَهۡزِءُونَ ●	ټوقې دُوی به ورپورې کوله خندا
أَلَمۡ يَرَوۡاْ كَمۡ أَهۡلَكۡنَا	دُوی نه ګوری ،چې مونږ،څومره کړل تباه
قَبۡلَهُم مِّنَ ٱلۡقُرُونِ	مخکښې دُوی نه،خلق ډیر(په دې دُنیا)
أَنَّهُمۡ إِلَيۡهِمۡ لَا يَرۡجِعُونَ ●	هیڅ کله ورته راتلے نشی دُوی بیا
وَإِن كُلّٞ لَّمَّا	او هر څه چې (دلته) ټول دی سراسر
جَمِيعٞ لَّدَيۡنَا مُحۡضَرُونَ ●	جمع کیږی به دُوی ټول زمونږ په در
وَءَايَةٞ لَّهُمُ ٱلۡأَرۡضُ	اویونخه دُوی له زمکه (دَا دنیا)
ٱلۡمَيۡتَةُ أَحۡيَيۡنَٰهَا	ژمدې کړې هغې مړې له ده مونږ بیا

(c) ketabton.com: The Digital Library

وَأَخْرَجْنَا مِنْهَا حَبًّا	او راوِيستې مونږ له هغې نه،دانې دی
فَمِنْهُ يَأْكُلُونَ ●	بيا له هغې نه خوراك كوی(غلې دی)
وَجَعَلْنَا فِيهَا جَنّٰتٍ	اومونږ په كښې جوړ كړی دی باغونه
مِّنْ نَّخِيلٍ وَّأَعْنَابٍ	دكهجورو او،انګورودی (فصلونه)
وَّفَجَّرْنَا فِيهَا مِنَ الْعُيُونِ ●	اوپه كښې روانې كړې مونږ چينې دی
لِيَأْكُلُوا مِنْ ثَمَرِهٖ	دَخوراك دَپاره دُوی له ئې ميوې دی
وَمَا عَمِلَتْهُ أَيْدِيهِمْ	او نۀ دُوی په خپله كړې په كښې كار
أَفَلَا يَشْكُرُونَ ●	وُلے نۀ جوړيږی دُوی شكرګُزار
سُبْحٰنَ الَّذِي خَلَقَ الْأَزْوٰجَ كُلَّهَا	پاك دے ذات ،چې ئې كړل ټول جوړه پيدا
مِمَّا تُنْبِتُ الْأَرْضُ	هغه هرڅه چې راخيژی ،په دُنيا
وَمِنْ أَنْفُسِهِمْ	اوهم دُوی نه پيداشوې برابر
وَمِمَّا لَا يَعْلَمُونَ ●	هم هغه هر څه چې دُوی نۀ دی خبر
وَآيَةٌ لَّهُمُ الَّيْلُ	اويونخه دُوی له شپه ده (دَجهان)
نَسْلَخُ مِنْهُ النَّهَارَ	مونږ راخكو هغې نه ورځ په داسې شان
فَإِذَا هُمْ مُّظْلِمُونَ ●	پس تياره شی ټوله ،دُوی ته په نظر
وَالشَّمْسُ تَجْرِي لِمُسْتَقَرٍّ لَّهَا	اوپه خپل لارې روان داسې دې نمر
ذٰلِكَ تَقْدِيرُ الْعَزِيزِ الْعَلِيمِ ●	دعزيز عليم نه ،داد ے مقرر
وَالْقَمَرَ قَدَّرْنٰهُ مَنَازِلَ	اوسپوږمی له مونږ جوړكړې بيل بيل در
حَتّٰى عَادَ ●	شی واپس (هغه نه جوړه شی وړه)
كَالْعُرْجُونِ الْقَدِيمِ	دكهجورې څنګ چې څانګه وی زړه
لَا الشَّمْسُ يَنْۢبَغِي لَهَآ أَنْ تُدْرِكَ الْقَمَرَ	نه كيدې شی ،چې كړی نمر، سپورمی رالاندے
وَلَا الَّيْلُ سَابِقُ النَّهَارِ	اونه شپه به شی دَورځ نه كله باندے
وَكُلٌّ فِي فَلَكٍ	اوهر يودے دائره كښې د اسمان

(c) ketabton.com: The Digital Library

يَسْبَحُونَ ●	ښهٔ لانبو وهونکی دی (په ښکلی شان)
وَآيَةٌ لَّهُمْ	او شته دُوی ته لوله نخه یو نشان
أَنَّا حَمَلْنَا ذُرِّيَّتَهُمْ	مونږ سواره کړل ددُوی تولو ماشومان
فِي الْفُلْكِ الْمَشْحُونِ ●	په کشتۍ کښې چې وه ډکه (په ښهٔ شان)
وَخَلَقْنَا لَهُمْ	اوپیدا کړل مونږه دوی له (په جهان)
مِّن مِّثْلِهِ مَا يَرْكَبُونَ ●	داسې ، دوی کوی تول هغې کښې سفر
وَإِن نَّشَأْ	او کهٔ اُغښتهٔ حُکم مونږ (دا اَمر)
نُغْرِقْهُمْ	دُوی به مونږ کړو (دغه رنګ) تباه برباد
فَلَا صَرِيخَ لَهُمْ	اوریدُونکې به ئې نه وی دَفریاد
وَلَا هُمْ يُنقَذُونَ ●	او نه څوك به دَخلاصی لری قدرت
إِلَّا رَحْمَةً مِّنَّا	بس (بچ کیږی به) زمونږه په رحمت
وَمَتَاعًا إِلَىٰ حِينٍ ●	اوفائده څه قدرې ده دلږ ساعت
وَإِذَا قِيلَ لَهُمُ	اوچې دُوی ته شی وینا (دَنصیحت)
اتَّقُوا	جوړ شے (تول ښه متقیان) ښه پرهیزګار
مَا بَيْنَ أَيْدِيكُمْ وَمَا خَلْفَكُمْ	دَخپل مخکښې نه او وروستو (دَهرکار)
لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ ●	چې په تاسو رحم اُوشی (له رحمان)
وَمَا تَأْتِيهِم مِّنْ آيَةٍ	اونه دوی ته دې راغلې څهٔ نشان
مِّنْ آيَاتِ رَبِّهِمْ	نشانونو کښې څهٔ دُوی ته دَخپل رب
إِلَّا كَانُوا عَنْهَا مُعْرِضِينَ ●	مخ به دوی ترې اَړولو (بې سبب)
وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ	اوچې کله ورته اُوشی څهٔ وینا
أَنفِقُوا مِمَّا رَزَقَكُمُ اللَّهُ	خرچ له هغې کړئ درکړې چې اللّه
قَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا	کافران خلق کوی داسې بیان
لِلَّذِينَ آمَنُوا	هغې خلقو ته چې څوك لری ایمان

(c) ketabton.com: The Digital Library

اَنُطْعِمُ مَنْ	مونږه ورکړو هغې چاته څه خوراك
لَوْ يَشَآءُ اللّٰهُ اَطْعَمَهٗۤ	خوراك ورکړی ،کهٔ اُوغواړی اللّٰـه پاك
اِنْ اَنْتُمْ اِلَّا فِيْ ضَلٰلٍ مُّبِيْنٍ ●	سبئ سکاریږی ئے کمراهے کس، تول کسان
وَيَقُوْلُوْنَ	او هغوی (په جمع) تول کوی بیان
مَتٰى هٰذَا الْوَعْدُ اِنْ كُنْتُمْ صٰدِقِيْنَ ●	دا وعده کله ده ، ئې کهٔ صادقان
مَا يَنْظُرُوْنَ اِلَّا صَيْحَةً وَّاحِدَةً	انتظار کوی بس دُوی دَتریخ بیان
تَاْخُذُهُمْ	دُوی نیوی به (هغې وخت کښې) هغه حال
وَهُمْ يَخِصِّمُوْنَ ●	په جګړه چې کوی خپلو کښې (وال)
فَلَا يَسْتَطِيْعُوْنَ تَوْصِيَةً	نو طاقت به په کښې نه دَوصیت وی
وَّلَآ اِلٰٓى اَهْلِهِمْ يَرْجِعُوْنَ ●	او نهٔ کورته ئې دَتلو به څه طاقت وی
وَنُفِخَ فِى الصُّوْرِ	او شپیلۍ کښې چې پُو کې شی (په اَمر)
فَاِذَا هُمْ مِّنَ الْاَجْدَاثِ	نو تول دوی به له قبرونو شی (بهر)
اِلٰى رَبِّهِمْ يَنْسِلُوْنَ ●	تول په جمع به خپل رب ته شی روان
قَالُوْا يٰوَيْلَنَا	وائی دُوی به هائې افسوس !زمونږ نقصان
مَنْۢ بَعَثَنَا	اُوچت کړی پاسولی یُو مونږ چا
مِنْ مَّرْقَدِنَا (سکته)	دَ قبرونو نه ئې مونږ کړو را جُدا
هٰذَا مَا وَعَدَ الرَّحْمٰنُ	داوعده ، هغې چې کړې وه رحمٰن
وَصَدَقَ الْمُرْسَلُوْنَ ●	او رښتیا دَمُرسلانو وو بیان
اِنْ كَانَتْ اِلَّا صَيْحَةً وَّاحِدَةً	یو زُور داره چغه وی به داسې بس
فَاِذَا هُمْ مِّنَ الْاَجْدَاثِ اِلٰى رَبِّهِمْ يَنْسِلُوْنَ ●	بیا زمونږ سره به جمع شی هرکس
فَالْيَوْمَ لَا تُظْلَمُ نَفْسٌ	پس نن ورځ به په یوکس نهٔ ظلم کیږی
شَيْئًا	یوذرّه خسوسکې (نه به پاتې کیږی)
وَلَا تُجْزَوْنَ اِلَّا مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُوْنَ ●	او بدله به وی بس ستاسو دَاعمال

(c) ketabton.com: The Digital Library

إِنَّ أَصْحٰبَ الْجَنَّةِ الْيَوْمَ	خاوندان به دَ جنت لري نن حال
فِيْ شُغُلٍ فٰكِهُوْنَ ●	ښه خوشحاله به خبرې کوي (نورې)
هُمْ وَاَزْوَاجُهُمْ فِيْ ظِلٰلٍ	دُوي اوښځو ته ددُوي به وي ښه سیورې
عَلَى الْاَرَآئِكِ مُتَّكِـُٔوْنَ ●	په تختونو به ئې دَ ډې وي وهلے
لَهُمْ فِيْهَا فَاكِهَةٌ	دُوي دَپاره په کښې شته میوې(نیولے
وَلَهُمْ مَّا يَدَّعُوْنَ ●	اوددُوي دَپاره شته ددُوي طلب
سَلٰمٌ قَوْلًا مِّنْ رَّبٍّ رَّحِيْمٍ ●	سلام وائي مهربان پالونکې (ربّ)
وَامْتَازُوا الْيَوْمَ اَيُّهَا الْمُجْرِمُوْنَ ●	(تهول) جُداشے چې ئې څومره مجرمان
اَلَمْ اَعْهَدْ اِلَيْكُمْ	وُلے نۀ وه عهد درسره (دا شان)
يٰبَنِيْٓ اٰدَمَ اَنْ لَّا تَعْبُدُوا	دَادم اولاده ! مۀ کړئ عبادت
الشَّيْطٰنَ اِنَّهٗ لَكُمْ عَدُوٌّ	دَشیطان دښمن دے ستاسو (هرساعت)
مُّبِيْنٌ ● وَّاَنِ اعْبُدُوْنِيْ	ښۀ ښکاره ★اوزما اُوکړئ عبادت
هٰذَا صِرَاطٌ مُّسْتَقِيْمٌ ●	نیعه لار ده برابر دا (هرساعت)
وَلَقَدْ اَضَلَّ مِنْكُمْ جِبِلًّا كَثِيْرًا	اوډیر خلق ئې کړل تاسو کښې ګُمراه
اَفَلَمْ تَكُوْنُوْا تَعْقِلُوْنَ ●	وُلے تاسو کښې څه عقل نه وو بیا؟
هٰذِهٖ جَهَنَّمُ الَّتِيْ	دادوزخ دے(جهنم)داسې مقام
كُنْتُمْ تُوْعَدُوْنَ ●	وعده شوې درسره پوره تمام
اِصْلَوْهَا الْيَوْمَ بِمَا كُنْتُمْ تَكْفُرُوْنَ ●	وَرداخل شئ نن، چې کُولومُو انکار
اَلْيَوْمَ نَخْتِمُ عَلٰٓى اَفْوَاهِهِمْ	نن به بندې کړو دَ دوی خُلې دګفتار
وَتُكَلِّمُنَآ	اوکوي به مونږ سره کلام بیان
اَيْدِيْهِمْ وَتَشْهَدُ اَرْجُلُهُمْ	خپې او لاس به وي په دوی (تهول) ګواهان
بِمَا كَانُوْا يَكْسِبُوْنَ ●	هغه کړي چې ئې هر څنګه ووکار
وَلَوْ نَشَآءُ	اوکۀ مونږه چرې جوړ شُو ،طلبګار

(c) ketabton.com: The Digital Library

لَطَمَسْنَا عَلٰى اَعْيُنِهِمْ — مونږ به ختمې ئې کړو سترګې دَنظر
فَاسْتَبَقُوا الصِّرَاطَ — بیادې لارپسې دُوی ګرځی برابر
فَاَنّٰى يُبْصِرُوْنَ ● — نو دُوی چرته کښې شی (داساعت) لیدلے
وَلَوْ نَشَآءُ — اوکۀ چرته طلبګار وے مونږ غوستلے
لَمَسَخْنٰهُمْ عَلٰى مَكَانَتِهِمْ — په خپل ځائې به ئې شکلونه کړو بدل
فَمَا اسْتَطَاعُوْا مُضِيًّا — نو طاقت به ئې شی ختم د مزل
وَّلَا يَرْجِعُوْنَ ● — او نۀ وروستو واپس تلې شی (له خپل در)
وَمَنْ نُّعَمِّرْهُ — اودَچا چې غواړو مونږه ډیر عمر
نُنَكِّسْهُ فِى الْخَلْقِ — پیدائش ته ئې واپس کړو برابر
اَفَلَا يَعْقِلُوْنَ ● — وُلے نۀ لری دُوی پوهه څه (نظر)
وَمَا عَلَّمْنٰهُ الشِّعْرَ — او مونږ شعر ورته نۀ دے څه ښودلې
وَمَا يَنْۢبَغِىْ لَهٗ — اونه دُوی سره هغه ښکاری څه ښکلې
اِنْ هُوَ اِلَّا ذِكْرٌ وَّقُرْاٰنٌ مُّبِيْنٌ ● — صرف صرف نصیحت ښکاره قرآن دے
لِّيُنْذِرَ مَنْ كَانَ حَيًّا — چې اګاه کړی هر ژوندی له (دا ئې شان دے)
وَّيَحِقَّ الْقَوْلُ عَلَى الْكٰفِرِيْنَ ● — اوچې حق له کړی ثابت په منکرانو
اَوَلَمْ يَرَوْا — وُلے نه وُوینی (تهوله دَانسانانو)
اَنَّا خَلَقْنَا لَهُمْ مِّمَّا عَمِلَتْ اَيْدِيْنَآ — په خپل لاسو مونږه دُوی له کړل پیدا
اَنْعَامًا فَهُمْ لَهَا مٰلِكُوْنَ ● — ډیر څاروی چې مالکان دی ددې بیا
وَذَلَّلْنٰهَا لَهُمْ — او ددې نه مونږ کړل دُوی له تابعدار
فَمِنْهَا رَكُوْبُهُمْ وَمِنْهَا يَاْكُلُوْنَ ● — څه سورلې دی ، دخوراك ځنې پکار
وَلَهُمْ فِيْهَا مَنَافِعُ وَمَشَارِبُ — او شته دُوی له په کښې ښې فائدې اوڅکل
اَفَلَا يَشْكُرُوْنَ ● — وُلے نۀ اُوباسی شکر (دَربّ خپل)
وَاتَّخَذُوْا مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ اٰلِهَةً — او نیولې دُوی اللّٰه نه اِله بل

(c) ketabton.com: The Digital Library

لَعَلَّهُمْ يُنْصَرُوْنَ ●	شاید دوی لـه مـددګـار بـه شی (یو ځل)
لَا يَسْتَطِيْعُوْنَ نَصْرَهُمْ	دوی خو نـه لـری طاقت ئـې دَنصـرت
وَهُمْ لَهُمْ	اوهغوی دی ټول هغه لـه(هـرساعت)
جُنْدٌ مُّحْضَرُوْنَ ●	لښـکـر دارنـګـې ورتـلونکـې (چـې هـر دم)
لَا يَحْزُنْكَ قَوْلُهُمْ وقف لازم	دهغـوی خبـره تـا نـهٔ کـړی پـه غـم
اِنَّا نَعْلَمُ مَا يُسِرُّوْنَ	هـغـوی څـهٔ چـې پټوی یُـو خبـردار
وَمَا يُعْلِنُوْنَ ●	اوهـغـه هـرڅـه ښکاره چـې وی پـه جار
اَوَلَمْ يَرَ الْاِنْسَانُ	وُلـے نـه سـاتـی نـظـر ورتـه انسان
اَنَّا خَلَقْنٰهُ	مـونـږ هـغـه دې پیداکـړې(پـه ښـه شان)
مِنْ نُّطْفَةٍ	دَنُطفـې (یـوې قطـرې)نـه (بـرابـر)
فَاِذَا هُوَ خَصِيْمٌ مُّبِيْنٌ ●	بیـاښـکـاره کـوی جـګـړه سـراسـر
وَضَرَبَ لَنَا مَثَلًا	اوهـغـه بیـانـوی مـونـږلـه مثـال
وَّنَسِيَ خَلْقَهٗ	پیـدائـش خپـل تـرینـه هیـر دے(دغـه حال)
قَالَ مَنْ يُّحْيِ الْعِظَامَ	څـوک هـډوکـی بـه ژونـدی کـړی،کـری وینـا
وَهِيَ رَمِيْمٌ ●	ښـې ورې ورې ذرې وی هـغـه بیـا
قُلْ يُحْيِيْهَا الَّذِيْٓ	هـم هـغـه بـه ژونـدی کـړی،کـره بیان
اَنْشَاَهَآ اَوَّلَ مَرَّةٍ	چـې اول ئـې پیـداکـړې وو،(داشـان)
وَهُوَ بِكُلِّ خَلْقٍ عَلِيْمُ ●	اوهـغـه دَهـر جـوړولـو ښـهٔ خبـر
الَّذِيْ جَعَلَ لَكُمْ	هـغـه جـوړ کـړو تـاسـولـه (ښـه بـرابـر)
مِّنَ الشَّجَرِ الْاَخْضَرِ نَارًا	د شـنـې وُنـې نـه (پیـدا ئـې کـړلـو)اُور
فَاِذَآ اَنْتُمْ مِّنْهُ تُوْقِدُوْنَ ●	بـلـوې ټـول لـه هـغـې نـه تـاسـو(نُـور)
اَوَلَيْسَ الَّذِيْ	وُلـے نـه دې(دغـه رنـګـې) هـغـه ذات
خَلَقَ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضَ	پیـداکـړې ئـې ده زمـکـه سمٰـوٰت

(c) ketabton.com: The Digital Library

بِقٰدِرٍ عَلٰٓى اَنْ يَّخْلُقَ مِثْلَهُمْ — ښه قادر دے چې پيدا کړي دغه شان

بَلٰى — بلکه ذات ئې دے قادر (په هر بيان)

وَهُوَ الْخَلّٰقُ الْعَلِيْمُ ● — او هغه دې لوئې خالق ښه خبردار

اِنَّمَآ اَمْرُهٗٓ اِذَآ اَرَادَ شَيْـًٔا — بيشك اُغواړي چې کله څه يَو کار

اَنْ يَّقُوْلَ لَهٗ كُنْ — ورته اُوکړي چې دَ اُوشه بس وينا

فَيَكُوْنُ ● — نو هغه شي راموجود (په دې دُنيا)

فَسُبْحٰنَ الَّذِيْ — نو پاکي، دهغې ذات شوه (هرساعت)

بِيَدِهٖ مَلَكُوْتُ — چې ئې لاس کښې (بادشاهت) دے حکومت

كُلِّ شَيْءٍ — په هر څيز باندې (هغه لري قدرت)

وَّاِلَيْهِ تُرْجَعُوْنَ ● — ورته تلل دی (له دُنيا نه يوساعت)

☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library